

16 października 2016. godz. 19.15 (niedziela)

kościół ojców Bernardynów w Łęczycy ul. Poznańska 18A

MYŚLEĆ SERCEM - PAPIESKIE INSPIRACJE.

WYKONAWCY:

KATARZYNA THOMAS – SOPRAN

PIOTR SZAFRANIEC – FORTEPIAN

DARIUSZ JAKUBOWSKI – AKTOR/KONCEPCJA/REŻYSERIA

Rzym, Kościół Santo Spirito in Sassia, spektakl *Myśleć sercem* pod honorowym patronatem Ambasadora RP przy Stolicy Apostolskiej (25 październik 2015). Fot. : archiwum Muzeum Dom Rodzinny Jana Pawła II w Wadowicach.

Spektakl słowno - muzyczny w wykonaniu i reżyserii wybitnego aktora teatralnego Dariusza Jakubowskiego (popularność telewizyjną przyniosły mu seriale m.in.: *Na dobre i na złe*, *Ekstradycja*, *Klan*, *Wiedźmin*) z udziałem sopranistki Katarzyny Thomas i pianisty Piotra Szafranca. Zaprezentowany zostanie w niedzielę wieczór w zabytkowym wnętrzu kościoła Bernardynów w Łęczycy, słynącym nie tylko z barokowego piękna, ale i ze znakomitej akustyki. Spektakl ten będzie niewątpliwie prawdziwą uczcą duchową i kulturalną, zrozumiałą jednocześnie dla szerokiej publiczności i jednocześnie wydarzeniem kulturalnym o znaczeniu prestiżowym dla miasta Łęczycy.

Bezpośrednią inspiracją spektaklu był słynny list Jana Pawła II do artystów. *MYŚLEĆ SERCEM* jest odpowiedzią na wołanie Papieża do tych, którzy z pasją i poświęceniem poszukują nowych „epifanii” piękna, aby podarować je światu w twórczości artystycznej. Jest opisem zmagania Ducha na bezdusznej pustyni współczesnego świata. Odpowiedzią na troskliwe wołanie: „Ducha nie gaście”. *MYŚLEĆ SERCEM* świadomie odwołuje się do idei rapsodycznego misterium Słowa. Idei tak bliskiej Janowi Pawłowi II: bez kurtyny i sceny, bez dekoracji, kostiumów i masek, bardziej za to skupionego, uduchowionego, sięgającego do wnętrza. Do misterium Słowa żywego i czystego. Jest jego ożywieniem. Ta archaiczna – wydawałoby się dziś forma – jest jak naczynie, które wypełnione odpowiednimi treściami staje się aktualnym przekazem w roku 2016. To swoisty dialog Proroka z Artystą. Dialog, w którym inspiracje Jana Pawła II na temat miłości, piękna, cierpienia, wolności czy śmierci wywołują artystyczny odzew, by dopełnić się w sercach i umysłach widzów, gdyż tylko dzięki ich uczestnictwu idea projektu może zostać odkryta. W tym przenikaniu się romantycznego monologu Z. Krasińskiego czy St. Wyspiańskiego z XX-wieczną muzyką W. Lutosławskiego, pism A. Mickiewicza i J. Słowackiego z pieśnią K. Szymanowskiego i sonatą S. Prokofiewa, współczesnej poezji Z. Herberta z klasyką J. Haydna czy wreszcie mistycznych psalmów J. Donne’a z harmonią polifonii J. S. Bacha widać, że piękno i prawda są zawsze aktualne – współczesne i żywe. Ten koncert jest jak podróż – od romantyzmu do współczesności – wspólna, artystów i publiczności, archetypiczna wędrówka poza czasem. Jest jak cytat z *Pieśni nad pieśniami*: „(...) idzie skacząc po górach” – po szczytach literatury i muzyki, nad bezduszną pustynią codzienności.